

Verschillende cactussoorten.

De Vlakte van San Pedro

De uitgestrekte Vlakte van San Pedro, achter vliegveld Hato, is een prachtige, kleurrijke, maar in deze periode zeer droge en dorre plek van ongeveer 10 kilometer lang.

TEKST EN FOTO'S SOLANGE HENDRIKSE

Het strekt zich uit langs de noordkust van Curaçao, beginnend bij Hato, tot aan de Bron van San Pedro. De zandweg die gaandeweg verandert en overgaat naar rode aarde, zit vol kuilen en gaten en maakt allerlei kronkels, waarbij af en toe de takken langs de auto krasen.

In deze droge periode waait met de harde wind het rode stof alle kanten op en de vegetatie wordt ermee bedekt. Hopelijk wordt deze na een eerste,

spoedige regenbui weer schoongewassen. Er groeien voornamelijk cactussen op de vlakte, met hier en daar lage groene begroeiing en doornstruiken in de rode grond.

Er is zo ontzettend veel te zien als je er de tijd voor neemt en af en toe stopt onderweg en rondstruikt. Van alles valt je dan op. Een achtergelaten schoen in de aarde, die eens modderig en nat was en nu helemaal opgedroogd, of een paar stappers, weggestopt in de rotsen, voor een volgend bezoek? Soms kom

je een hoopje vee tegen, geiten die aan de cactussen staan te knabbelen, op zoek naar iets eetbaars of een beetje vocht, of een kudde koeien terug op weg naar huis, waarbij de schijven van de cactus, de infrou zich met hun stekels aan hun vel hebben vastgehecht. De vele kleuren van de vlakte en de uitgestrektheid ervan in combinatie met de rode aarde en de blauwe lucht, met een woeste zee aan de ene kant en grotten aan de andere kant, met het geluid van zee en wind, maakt het tot een ongekende schoonheid.

Rode aarde en een blauwe hemel.

Droge, gebarsten aarde.

Kunst aan de rotsen.

De woeste kust en het windmolenpark op de achtergrond.

Geiten op zoek naar iets eetbaars.

Een achtergelaten schoen.

Lage groene begroeiing.